Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

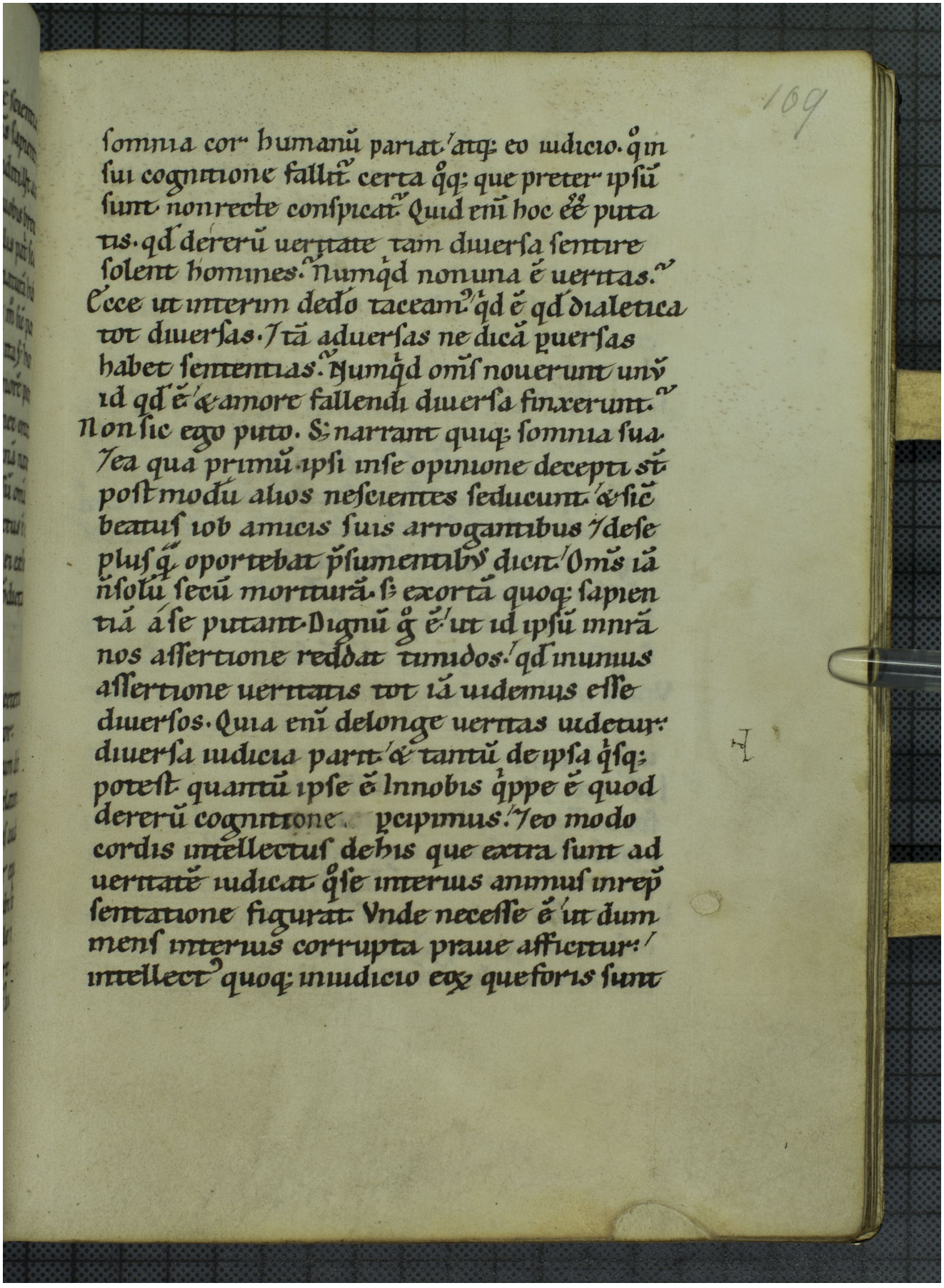

somnia cor humanũ pariat. atq; eo iudicio. q̊ in
sui cognitione fallit. certa q̊q; que preter ipsũ
sunt nonrecte conspicat. Quid enĩ hoc ẽẽ puta
tis. qd̃ dererũ ueritate tam diuersa sentire
solent homines. Numq̊d nonuna ẽ ueritas.
Ecce ut interim dedo taceam. q̊d ẽ qd̃ dialetica
tot diuersas. Itã aduersas ne dicã ꝑuersas
habet sententias. Numq̊d om̃s nouerunt unũ
id qd̃ ẽ. & amore fallendi diuersa finxerunt.
Non sic ego puto. S; narrant quiq; somnia sua.
Ita qua primũ ipsi in se opinione decepti st̃.
postmodũ alios nescientes seducunt. & sic̃
beatus iob amicis suis arrogantibus. Idese
plus q̃ oportebat p̃sumentibus dicit. Om̃s iã
n̄solũ secũ morituram. s; exortã quoq; sapien
tiã á se putant. Dignũ g̊ ẽ. ut id ipsũ in nr̃a
nos assertione reddat timidos. qd̃ in unius
assertione ueritatis tot iã uidemus esse
diuersos. Quia enĩ delonge ueritas uidetur.
diuersa iudicia parit. & tantũ de ipsa q̊sq;
potest quantũ ipse ẽ. In nobis q̊ppe ẽ quod
dererũ cognitione ꝑcipimus. Ieo modo
cordis intellectus de his que extra sunt ad
ueritatẽ iudicat. q̊se interius animus in rep̃
sentatione figurat. Vnde necesse ẽ. ut dum
mens interius corrupta praue afficitur.
intellect⁹ quoq; in iudicio eorũ que foris sunt